

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ-ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Λούρας, Μποζίκης

ΛΟΥΡΑΣ

- Τόσα στὸ νοῦ πολλὰ βαθιὰ τούτη τὴν ἔγνοιαν ἔχω
ἀπὸν ἄλλο πράμα δὲ θωρῶ μηδ' ἄλλο δὲν ξετρέχω.
- 75 Τσι βίζιτες ἐρνήθηκα καὶ ὅλες τσι κοῦρες τς ἄλλες
ποὺ κράτουν εἰς τὰ χέρια μου, μικρὲς καὶ τσι μεγάλες,
κι ὅλος στὸν πόθο ἐδόθηκα τέτοιας λοῆς, νὰ ζήσω,
ὄπου φοβοῦμαι φέρνει με σ' ὥρα νὰ ξετρουμίσω.
Δὲν ἔμπορῶ νὰ κοιμηθῶ, μὰ ὀληνυχτὶς λογιάζω,
- 80 γυρίζω, θέτω, γέρνομαι, καὶ μόνο ἀναστενάζω.
Τς ὄρες μετρῶ καὶ δὲ θωρῶ πότες νὰ ξημερώση.
Χιλιάδες ψύλλοι καὶ κοριοὶ ὀληνυχτὶς μὲ τρῶσι.
- [83] Μποζίκη!

ΜΠΟΖΙΚΗΣ

- [83] Ἴντα μὲ θές, καλέ; Λογιάζω πὼς ἐβγήκες
ἀπὸν τὸ νοῦ σου ὀλότελα. Στὸ σπίτι δὲ μ' ἐφῆκες
- 85 ν' ἀκροσταθῶ μηδεγουλιάς, ἀπού 'χα ὀρδινιασμένες
σὲ μιὰ μουρχούτα καὶ ὄμορφα μὲ τὸ τυρὶ ἀρτυμένες
καὶ μὲ περίσσα ζαφορὰ καμπόσες μακαροῦνες,
ποὺ 'μοῦ 'πομεῖναν ὄψαργάς, ἄλλο παρὰ μπουλντουῦνες.
Κι ἤστεκα καὶ ἀναλείχουμου, κι ἤθελα ν' ἀρχινίσω
- 90 νὰ τὴ φκαιρέσω, μ' ἀληθῶς πρίχου τσι γεματίσω
ἤβγαλες γέρο δαίμονα μόνο μὲ τσι φωνές σου,
σύναυγα καὶ ὀλονήστικος νὰ τρέχω στσι δουλειές σου.
Κι ἴντα θαρρεῖς νὰ 'σα πολλές; Μιὰ πρακτικά, στὴν ψή μου,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

κρίνω νὰ μὴν ἐφτάνασι, καὶ ἀδυνατὰ πονεῖ μου.

95 Καὶ ἀπὸ τὴ βίαση μου ἤριξα τὸ χέρι μου καὶ πιάνω
τὸ χοιρομεροκόκκαλο τοῦτο, καὶ εὐθὺς τὸ βάνω
μέσα στὴ μπουζουνάρα μου, κι ἤθελα ν' ἀρχινίσω
τὸ κρὰς ἀπὸχει ἀπάνω του σὰ σκύλος νὰ τὸ γλείψω.
Κι ἐσὺ μὲ δίχως ντεσκριτσὸ καὶ μ' ἀσπλαχνιὰ μεγάλη

100 μὲ τς ἀθιβολαρίνες σου θὰ μὲ ξηλώσης πάλι,

[101] καὶ στέκομαι νὰ λιγωθῶ.

ΛΟΥΡΑΣ

[101] Μωρὲ συ, κακομοίρη,

[102] γρίκα μου νὰ σοῦ δηγηθῶ.

ΜΠΟΖΙΚΗΣ

[102] Ἴδε караβοκύρη

τὸν ἤκανες στὸ πέλαγος! Ἄξος ἔσυνε, νὰ ζήσης,
τὸ τσοῦρμα σ' ἓνα κάτεργο χοντρὸ νὰ ξετρουμίσης.

105 Ἐγὼ ἔλεγα κι ἐγύρευες, ἀπὸ ἔσαι γεροντάκι,
πρὶ δώσης ὄξω τοῦ σπιτιοῦ, νὰ πιάσης κουλουράκι,
κι ἓνα ποτήρι μὲ ρακὴ γῆ μὲ κρασί μοσκάτο
γλυκὺ νὰ πιῆς, κι ἐσύ, λωλέ, γδυμνὸς καὶ ξεζωνάτος
ἤδωκες ὄξω τοῦ σπιτιοῦ σὰ νὰ ἔσουν ἀφορμάρης,
110 καὶ χίλια μύρια τσάτσαλα καὶ σάλια ροζονάρεις.

ΛΟΥΡΑΣ

Πολλὰ μοῦ ἀποδιαντράπηκες, καὶ βλέπεσε, καημένε,
ἄνοστε, ἀδούλη καὶ φαγὰ καὶ χοῖρε βρωμεσμένε,
μηδὲ σοῦ δώσω τσι ξυλιές κεῖνες ποῦ σοῦ τοκάρου,
καὶ τὸ πετσί σου γνάψω το σὰ νὰ τονε γαιῖδάρου.

ΜΠΟΖΙΚΗΣ

115 Ἀφέντη μου, συμπάθησ' μου, καὶ ἡ πείνα μου, νὰ ζήσω,

στο μέθοδο τούτο μ' ἔκαμε ἄπρεπα νὰ μιλήσω.

Μὰ ἀλήθεια ἔδὲ ἴντα θὲς γενῆ, στὸ σπῆτι νὰ στραφοῦμε,

γιατὶ πεινῶ, ζαλίζομαι, καὶ δὲν κατέχω ποῦ ἔμαι.

Alfred Vincent (επιμ.), *Φώσκολος Μάρκος Αντώνιος, Φορτουνάτος*, κριτική έκδοση, σημειώσεις, γλωσσάριο [Κρητικόν Θέατρον, 2], Εταιρία Κρητικῶν Ἱστορικῶν Μελετῶν, Ἡράκλειο 1980.